

חוק לשכת עורכי הדין תיקון מס' 42:

1. סעיף 90א – שמירת חומר ארכיוני – **כניסה לתוקף פברואר 2025**:

90א(א): סעיף ההגדרות:

- א. "חומר ארכיוני" – כל מסמך שעשוי לשמש ראיה ונמצא בידי עורך הדין במסגרת טיפולו בלקוח (בין אם נכתב על ידו או נמסר לו).
- ב. לא כולל מסמכים פנימיים (כמו טיוטות, הערות לעצמו או התכתבויות פנימיות במשרד).
- ג. "מסמך" – כל סוג של מידע: כתוב, מצולם, מוקלט, דיגיטלי, כולל מסר אלקטרוני.
- ד. "מסמך פנימי" – למשל: טיוטות שלא הועברו ללקוח, סיכומי ישיבות פנימיים, התייעצות עם עו"ד אחר – לא נחשב חומר ארכיוני.
- ה. "אבטחת מידע" – לפי ההגדרה שבחוק הגנת הפרטיות.

התיקון מתייחס לשמירת חומר ארכיוני על ידי עורך דין:
עו"ד חייב לשמור חומר ארכיוני למשך 7 שנים מסיום הטיפול המשפטי או ההליכים – לפי המאוחר.
ניתן להסכים בכתב עם הלקוח על תקופת שמירה שונה (קצרה או ארוכה יותר).

ישנם מסמכים ספציפיים (לפי טור א' לתוספת השנייה) שיש לשמור לפי תקופה שונה, בהתאם לטבלה המופיעה בתוספת השנייה לחוק.

ניתן להשמיד מסמך לא-אלקטרוני לאחר סריקה, אם מתקיימים שלושת התנאים הבאים:

1. הסריקה בוצעה לפי פקודת הראיות.
2. המסמך אינו כזה שיש חובה לשמור את המקור (כגון צוואה בכתב יד).
3. הלקוח לא דרש בכתב לשמור את המסמך המקורי.

עורך הדין חייב לוודא שהקובץ הסרוק נאמן למקור וכן עליו לנקוט אמצעי אבטחה מקובלים, בהתאם לרמת רגישות החומר ולחוק הגנת הפרטיות.

ניתן להשמיד חומר לאחר סיום תקופת השמירה. ההשמדה תיעשה באופן אחראי, תוך שמירה על פרטיות הלקוח, בהתאם לחוק הגנת הפרטיות.

במהלך תקופת השמירה – הלקוח רשאי לבקש את המסמכים, ועורך הדין חייב להיענות.

החובה לשמירת חומר ארכיוני חלה על עו"ד שקיבל את החומר גם: (1) במקרה של פירוק שותפות; (2) גם על הממונה שמונה לטפל בענייני עורך דין (למשל עו"ד שנפטר או הושעה).

יש לשים לב – מסמכים שנמסרו לעו"ד למשמרת מפורשת – לא נחשבים כחומר ארכיוני רגיל. כמו כן, אם קיים חיקוק אחר שמחייב שמירה – הוא גובר על סעיף 90א.

2. **תוספת שנייה – תקופת השמירה של המסמכים – כניסה לתוקף פברואר 2025**:

אפשר לקבוע תקופת שמירה שונה – אבל רק אם יש הסכמה בכתב בין עורך הדין ללקוח. המטרה היא לשמור על מסמכים קריטיים לפרק זמן שמתאים למהותם – במיוחד צוואות, מסמכים במקרקעין ושטרות, שיכולים להיות רלוונטיים הרבה מעבר ל-7 שנים.

סעיף 90א לחוק לשכת עורכי הדין – טבלה מסכמת	
נושא	הוראה עיקרית
תקופת שמירה ככלית	7 שנים מסיום הטיפול המשפטי או מסיום ההליכים – המאוחר מביניהם.
הסכמה עם הלקוח	ניתן להסכים בכתב על תקופת שמירה שונה (קצרה או ארוכה יותר).
מסמכים לפי טבלה	מסמכים המפורטים בטור א' לתוספת השנייה ישמרו לפי התקופות המפורטות בטבלה.
סריקה והשמדת מקור	מותר לסרוק ולהשמיד מקור שאינו אלקטרוני אם: 1. הסריקה לפי פקודת הראיות; 2. אין חובה חוקית לשמור מקור; 3. הלקוח לא דרש לשמור מקור.
נאמנות למקור ואבטחה	חובה לוודא שהסריקה נאמנה למקור, לנקוט אמצעי אבטחה לפי חוק הגנת הפרטיות ולפי רגישות החומר.
השמדה לאחר שמירה	תוך שמירה על הפרטיות, מותר להשמיד לאחר תום התקופה – באופן אחראי ואבטחת מידע.
זכות הלקוח	במהלך תקופת השמירה – הלקוח רשאי לדרוש את המסמכים ועורך הדין חייב להיענות לדרישה.
פירוק שותפות	החובה חלה על עורך הדין שקיבל את החומר עם פירוק השותפות.
מינוי ממונה מקצועי	הסעיף חל גם על ממונה על ענייני עו"ד אחר – למשל בעקבות פטירה או השעיה.
חריגים לחובת השמירה	- מסמכים שנמסרו למשמרת מפורשת; - חומר שכפוף לחיקוק אחר – כמו דיני תאגידים, עמותות וכו'.

התוספת השניה לחוק לשכת עורכי הדין	
סוג המסמך	תקופת השמירה
צוואה	- התקופה שעד למסירת הצוואה במקור לרשם לענייני ירושה; - או- - בהתאם לדרישת המצווה בכתב.
שטר כהגדרתו בפקודת השטרות	- שבע שנים מיום שנולדה לראשונה עילת תובענה על פי השטר; - או- - תקופה ארוכה יותר אם עורך הדין והלקוח הסכימו עליה בכתב, ואם נמסרה לעורך הדין הודעת ויתור על טענת התיישנות.
מסמכים שעניינם עסקה במקרקעין או הליך במקרקעין, ובכלל זה הסדר או רישום, בישראל או באזור; לעניין זה, "האזור" – כהגדרתו בתקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967, כפי שהוארך תוקפן ותוקן נוסחן בחוק, מעת לעת	- 25 שנים; - או- - תקופה אחרת אם עורך הדין והלקוח הסכימו עליה בכתב.
חומר ארכיוני שעניינו עסקה או הליך שדין זר חל עליהם	- לפי תקופת ההתיישנות הקבועה בדין הזר לגבי אותו סוג של חומר ארכיוני; - או- - תקופה אחרת אם עורך הדין והלקוח הסכימו עליה בכתב.

חוק לשכת עורכי הדין: תיקון מס' 44 – כניסה לתוקף מאי 2025:

סעיפים 25, 25, 25:

- מי שלמד בחו"ל ייחשב כבעל השכלה משפטית גבוהה אם הוא עונה על אחד מאלה:
- א. בוגר של מוסד בחו"ל שהוכר ע"י הממונה (עובד משרד המשפטים) והוא ייחשב בתור הגורם המינהלי שמקבל את ההחלטה.
 - ב. גם מי שלא סיים תואר מלא, אבל למד במוסד מוכר כאמור, ועבר בחינות בהיקף שייחשב מספק לפי שיקול דעת הממונה, יכול להיחשב כבעל השכלה משפטית גבוהה.

שר המשפטים ממנה ועדה מיוחדת שתפקידה:

1. לקבוע ולפרסם אמות מידה מקצועיות שיקבעו:
 - א. אילו מוסדות או מסלולים בחו"ל נחשבים כמקנים השכלה משפטית גבוהה.
 - ב. מתי יוכר ניסיון בעריכת דין בחו"ל.
2. לשמש כוועדת ערר (ניתן להשיג על החלטת הממונה ו/או החלטת לשכת עורכי הדין לעניין הכרה בפני הוועדה המיוחדת).

חברי הוועדה:

1. עובד בכיר ממשרד המשפטים שהוא גם יושב ראש.
2. נציג לשכת עורכי הדין (שמונה בהתייעצות עם המועצה הארצית).
3. חבר סגל אקדמי בתחום המשפטים ממוסד מוכר להשכלה גבוהה בישראל.

אדם אשר לא הוסמך כעורך דין בחו"ל – אבל עבד בפועל במקצוע (למשל, כעוזר משפטי, מתמחה, יועץ משפטי פנימי וכד'), עליו להוכיח ללשכת עורכי הדין (בלשכה יש שיקול דעת) שהוא עסק בפועל בעבודה משפטית, שהיא בדומה לעבודה שעורך דין עושה בישראל, במשך מספר השנים שלגביהן הוא מבקש שהניסיון יוכר.

סעיפים 35, 38:

תקופת ההתמחות:

כל מועמד ללשכת עורכי הדין חייב לעבור 12 חודשי התמחות (כלומר, שנה אחת).

מי שהוסמך כעורך דין בחו"ל ושימש לפחות שנתיים כעורך דין או בתפקיד שיפוטי – תקופת ההתמחות תהיה שנה אחת, ואפשר להפחית אותה אפילו ל-6 חודשים, לפי שיקול דעת לשכת עורכי הדין.

מי שעבד כעורך דין לפחות 4 שנים בחו"ל, גם אם לא היה מוסמך – זכאי להפחתת ההתמחות לשנה או פחות (לא פחות מ-6 חודשים).

מי שעבד כשופט לפחות שנתיים בתפקיד שמחייב השכלה משפטית – גם הוא זכאי להפחתת תקופת ההתמחות (עד מינימום של 6 חודשים).

אם האדם עבד תקופה קצרה יותר (פחות משנתיים) – הלשכה יכולה עדיין להפחית את תקופת ההתמחות, אבל לא תפחת משנה אחת.

בחינת ההתמחות:

הכלל: כל מי שסיים התמחות – חייב לעבור בחינת הסמכה של לשכת עורכי הדין.

החריג: פטור מהבחינה יינתן לעורכי דין מוסמכים מחו"ל שעבדו לפחות:

- 5 שנים כעורכי דין או בתפקיד שיפוטי;
 - 7 שנים כעורכי דין (גם אם לא מוסמכים, אך עונים על תנאי סעיף 25);
 - 5 שנים בתפקיד שיפוטי המחייב השכלה משפטית.
- כל אלו – בתנאי שהתחילו את ההתמחות בישראל תוך 10 שנים מהיום שבו עלו לארץ.

מי שנרשם כמתמחה וסיים את לימודיו בארץ – לא יוכל לגשת לבחינה עד שלא קיבל תעודת בוגר רשמית מהפקולטה למשפטים.

מי שנרשם ולמד בחו"ל חייב לסיים קודם את כל הבחינות בדיני ישראל, אלא אם קיבל פטור.

סעיף 94:

שר המשפטים רשאי לקבוע (באישור ועדת החוקה של הכנסת) אגרות מיוחדות שיש לשלם עבור הגשת בקשה להכרה בהשכלה משפטית מחו"ל (לפי סעיף 25(2)), הגשת השגה (ערעור פנימי) על החלטה של הממונה או הלשכה (לפי סעיף 25(ג)).

סעיף 198 מרשם עורכי הדין הזרים:

החוק קובע תנאים מפורטים לרישום עורכי דין זרים בישראל, דורש מהם ניסיון מוכח, עמידה בבחינות, והצגת בטוחות ללקוח. הלשכה שומרת לעצמה סמכות לבדוק רקע משמעותי ולסרב לרישום אם יש פגם באמינות או התאמה מקצועית, ודורשת עדכון תקופתי כל 3 שנים.

לשכת עורכי הדין תרשום עו"ד זר במרשם רק אם מתקיימים כל התנאים הבאים:

1. לעו"ד יש רישיון עריכת דין בתוקף ממדינה זרה, והלשכה סבורה שדרישות ההכשרה והפיקוח המשמעותי שם מספקות -או- שהוא עסק בעריכת דין בחו"ל 7 שנים לפחות, וניסיונו הוכר כמספק ע"י הלשכה.
2. עוה"ד עסק בפועל בעריכת דין או שימש כשופט בחו"ל, 5 שנים לפחות סמוך למועד הבקשה או ותק של 7 שנים בהתאם לסעיף לעיל.
3. עמידה בבחינות אתיקה מקצועית: על המבקש לעבור בחינת אתיקה שמיועדת לעורכי דין זרים.
4. על המבקש לצרף אחת מהבטוחות הבאות כדי לפצות לקוח במקרה של נזק:
 - א. ערבות;
 - ב. ביטוח;
 - ג. פיקדון.

גם אם כל התנאים מתקיימים, הלשכה רשאית לסרב לרשום עו"ד זר במקרים הבאים ולאחר שניתנה לו זכות טיעון:

- עוה"ד הורשע בישראל או בחו"ל בעבירה פלילית/משמעתית שבשל מהותה, חומרתה או נסיבותיה – המבקש אינו ראוי לרישום.
- קיים מידע אחר שמצביע על כך שהמבקש אינו ראוי להיכלל במרשם.

לצורך רישום עוה"ד, הלשכה רשאית לדרוש מהמועמד את המידע הבא:

- הרשעות פליליות או משמעתיות מחוץ לישראל;
- הליכים משפטיים תלויים ועומדים (פליליים או משמעתיים) נגדו מחוץ לישראל;
- פרטי השכלה והכשרה מקצועית.

כל 3 שנים מיום הרישום, חייב עו"ד זר להציג ללשכה:

1. אישור על רישיון זר בתוקף (אם לא נרשם לפי החרג בפסקה (1));
2. הצהרה כי לא עבר עבירות פליליות או משמעתיות מחוץ לישראל במהלך התקופה.

אם לא הציג את המסמכים תוך 6 חודשים מתום שלוש השנים – הלשכה רשאית למחוק את שמו מהמרשם.

תיקון 44 לחוק לשכת עורכי הדין – טבלה מסכמת	
נושא	עיקרי התיקון
סעיף 25 – השכלה מחו"ל	הכרה בהשכלה משפטית למי שלמד בחו"ל: - בוגר מוסד שהוכר על ידי הממונה. - גם ללא תואר – אם למד במוסד מוכר ועבר בחינות בהיקף מספק.
סעיפים 125 + 125 – הוועדה	ועדה מקצועית תקבע אמות מידה להכרה במוסדות ובניסיון. חברי הוועדה: משרד המשפטים, לשכת עוה"ד, אקדמיה. ניתן להשיג על החלטות הממונה או הלשכה בפני הוועדה.
הכרה בניסיון מעשי	גם מי שלא מוסמך כעו"ד בחו"ל אך עבד בפועל (מתמחה, עוזר משפטי וכו') יכול לבקש הכרה.
סעיף 35 – התמחות	כל מועמד חייב ב-12 חודשי התמחות. בעלי ניסיון מחו"ל עשויים להיות זכאים להפחתה ל-6 עד 12 חודשים.
סעיף 38 – בחינת ההסמכה	חובה לעבור בחינת הסמכה בתום התמחות. קיים פטור למוסמכים בחו"ל עם ותק מתאים (5-7 שנים) בכפוף לתנאים. לימודים בארץ – הבחינה רק לאחר קבלת תעודת בוגר.
סעיף 94 – אגרות	ניתן לגבות אגרות על בקשות להכרה בהשכלה/ניסיון ועל השגות. הסכומים ייקבעו בצו של שר המשפטים באישור ועדת החוקה.
סעיף 198 – עו"ד זר במרשם	תנאים לרישום: רישום/ניסיון, ותק מקצועי, בחינת אתיקה, בטוחה ללקוח (ערבות/ביטוח/פיקדון). ניתן לסרב לרישום מסיבות אתיות/פליליות.
עדכון מרשם עו"ד זר	כל 3 שנים חובת הצגת רישיון בתוקף והצהרה על היעדר עבירות. היא הצגה תוך 6 חודשים = מחיקה מהמרשם.

חוק העונשין – תיקון מס' 152:

1. סעיף 354 – סייג להתיישנות עבירות מין בקטין – **תיקון מחדש אפריל 2025**:
הסבר לתיקון –

תיקון מס' 152 לחוק העונשין הוא תיקון משמעותי שמאפשר הכרה בגברים כקורבנות אונס, וסוף ההגבלה הגבירית שהתייחסה עד כה לנשים בלבד מאפשר למערכת המשפט הישראלית לטפל בתיקי אונס גברים באופן שוויוני.

התיקון מבטל את הגדרת "אינוס" בחוק העונשין שהייתה מוגבלת לנשים בלבד, ומאפשר לגברים להיות מוגדרים כ"קורבנות אונס" על פי החוק.
בנוסף, אם בעבר עבירה של מעשה סדום ועבירה של אינוס היו עבירות נפרדות, היום התיקון מאפשר לקשר בין שתי העבירות.

מדובר בשינוי היסטורי בחקיקה הישראלית:
החוק שעבר בקריאה השלישית והאחרונה, מייצג מה שרבים מהתומכים מכנים "תיקון היסטורי" לחוק העונשין של ישראל.
עד היום, סעיף 345 בחוק העונשין משנת 1977 הגדיר אונס באופן ספציפי כמעשה המבוצע נגד נשים, תוך שימוש במינוח שהדיר קורבנות גברים ממסגרת החוק בהקשר של תביעות אונס.

התיקון החדש מחליף את השפה המגדרית בחוק, משנה ביטויים כמו "הבועל אישה" ל"החודר לגוף של אישה או גבר".
בנוסף, מעדכן התיקון את הגדרת החזירה לכלול צורות שונות של מעשים מיניים ללא הסכמה, ללא קשר למגדרו של הקורבן.

התיקון כולל מספר שינויים מהותיים בחוק העונשין:

1. שינוי הגדרת האונס – החלפת המונח "בעילה" ב"חזירה", והגדרה מחדש של המעשה כ"החדרת איבר מאיברי הגוף או חפץ לאיבר מינה של אישה או לפי הטבעת של אדם, או החדרת איבר מין לפיו של אדם".
2. ביטול סעיף 347 – ביטול הסעיף שהתייחס ל"מעשה סדום" ואיחודו לכלל המעשים תחת הגדרה אחידה של "חזירה".
3. שינוי בסעיף 346 – שינוי כותרת השוליים מ"בעילה אסורה בהסכמה" ל"חזירה אסורה", והתאמת הניסוח לכלול גם גברים וקטינים ממין זכר.
4. התאמת חוקים נוספים – התיקון כולל התאמות בחוקים נוספים כגון חוק ההסגרה, חוק השיפוט הצבאי, חוק ההתיישנות וחוק המאבק בטרור, כדי לשקף את השינויים בהגדרות.
5. שינויים אלו השפיעו גם על סעיף 354 לחוק העונשין התיישנות עבירות מין בקטינים, מחיקת העבירה בלבד (מעשה סדום) מעבר לזה הכל נשאר כפי שלמדנו.
6. גם סעיף 18 לחוק ההתיישנות תוקן ונחמקה עבירת מעשה סדום.
7. בנוסף בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופוסות נעשו שינויים בסעיף 27א נמחקה העבירה מעשה סדום.

שימו לב מתוך חוק העונשין:

סימן ה': עבירות מין

אינוס

345. (א) החודר לגוף של **אישה או גבר** באחת מהנסיבות האלה:

(ג) בסימן זה, "חזירה" – **החדרת איבר מאיברי הגוף או חפץ לאיבר מינה של אישה או לפי**

הטבעת של אדם, או החדרת איבר מין לפיו של אדם.

- עבירה שונתה מ-"בעילה אסורה בהסכמה ל-"חזירה אסורה".

- **בוטל סעיף 347 מעשה סדום.**

חוק לתיקון ולהארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (חרבות ברזל) (פגישה עם עורך דין של עצור בעבירת ביטחון):

החוק מאריך את תוקפן של תקנות לשעת חירום שנקבעו בשנת 2023 (בעקבות מתקפת ה-7 באוקטובר), **ומסדיר את האפשרות לעכב פגישה של עצור בעבירות ביטחון עם עורך דין, לתקופות ממושכות מהרגיל – תוך פיקוח ואישורים מחמירים.**

- א. סעיף 1: תוקפן של תקנות שעת החירום מוארך עד 31 ביולי 2025 (ו' באב התשפ"ה).
ב. סעיף 2: החוק נכנס לתוקף ביום 22 בינואר 2024 (י"ב בשבט תשפ"ד).
מדובר בהחלפה זמנית של סעיפים 35(ג) ו-1(ד) לחוק המעצרים, רק לגבי עצורים לפי ההגדרה הנ"ל.

תוספת – הסדרים מהותיים:

- הגדרות (סעיף 1 לתוספת):

"חוק המעצרים" – החוק המרכזי המסדיר מעצרים (סדרי הדין).

"עצור" – **מי שחשוד בעבירת ביטחון לפי סעיף 35(ב) לחוק המעצרים בהקשר לפעולות**

האיבה או המלחמה שהחלו ב-7 באוקטובר 2023.

"פעולות האיבה או המלחמה" – מוגדרות באופן תחום בזמן (7–13 באוקטובר 2023) ובמקום (חבל עזה).

הרחבת סמכות לדחיית פגישה עם עורך דין – דחייה ראשונית על ידי ממונה (כרגיל): עד 15 ימים. הארכה ע"י ממונה בכיר (ראש מחלקת חוקרים בשב"כ, נצ"מ או אלי"מ ומעלה): אפשר לדחות שוב, לתקופות נוספות, אך סך הכל לא יותר מ-30 ימים.

ההחלטה חייבת להיות מנומקת בכתב, והעצור יקבל על כך הודעה ולפי בקשתו – גם עורך דינו יקבל הודעה.

נשיא או סגן נשיא בית המשפט המחוזי יכול להאריך את הדחייה: כל הארכה – עד 20 ימים; הסך הכולל – לא יעלה על 60 ימים.

ההליך מתקיים במעמד צד אחד בלבד (בלי נוכחות העצור או עורך דינו). ניתן לערור לבית המשפט העליון (שופט יחיד).

במקרי קיצון ביטחוניים – הארכה נוספת:

אם יש חשש לפגיעה בחיי אדם בקשר לפעולות המלחמה, ניתן להאריך את הדחייה עד ל-120 ימים, כאשר שוב, כל תקופת הארכה: עד 20 ימים.

שימו לב – אין החלה רטרואקטיבית מעבר למה שניתן היה לעשות לפי החוק הישן.
בנוסף, במהלך תוקפן של תקנות שעת החירום האלה, לא יחולו תקנות סדר הדין הפלילי (דחיית פגישת עצור בעבירות ביטחון עם עו"ד), התשנ"ז-1997 – כל עוד סעיף 35(ג) לפי הנוסח החדש חל.

פגישה עם עורך דין של עצור בעבירת ביטחון – טבלה מסכמת			
רכיב השוואה	עצור רגיל	עצור ביטחוני	עצור ביטחוני – חרבות ברזל
סמכות לדחייה ראשונית	קצין מוסמך סני"צ ומעלה	קצין מוסמך סני"צ ומעלה	ממונה – קצין מוסמך
משך דחייה ראשונית	עד 48 שעות	עד 10 ימים	עד 15 ימים
הארכה רגילה	באישור נשיא/סגן נשיא מחוזי – עד 5 ימים נוספים ↓ סה"כ 7 ימים	באישור נשיא/סגן נשיא מחוזי – עד 11 ימים נוספים ↓ סה"כ 21 ימים	באישור ממונה בכיר (ראש מחלקת חקירות בשב"כ/נצ"מ/אל"מ ומעלה) – תקופות נוספות ובסה"כ עד 30 ימים
הארכה שיפוטית	✗	✗	באישור נשיא/סגן נשיא מחוזי – כל הארכה עד 20 ימים ובסה"כ עד 60 ימים
הארכה חריגה במקרי קיצון ביטחוניים	✗	✗	במקרים של חשש לפגיעה בחיי אדם ניתן להאריך שוב (כל פעם עד 20 ימים) ובסה"כ עד 120 ימים
אופן קבלת ההחלטה	החלטה מנומקת בכתב	החלטה מנומקת בכתב	החלטה מנומקת בכתב
הודעה לעצור	✓	✓	✓
הודעה לעורך דין	אם העצור ביקש – כן	אם העצור ביקש – כן	אם העצור ביקש – כן
קיום דיון	במעמד צד אחד (בד"כ לא קיים כלל דיון)	במעמד צד אחד	במעמד צד אחד
ערעור	✗	לבית המשפט העליון – דן יחיד	לבית המשפט העליון – דן יחיד
בסיס חוקי	סעיף 35(א) לחוק המעצרים	סעיפים 35(ב) ו-35(ד) לחוק המעצרים	חוק לתיקון ולהארכת תוקפן של תקנות שעת חירום ("חרבות ברזל") – 2024
תחולה בזמן	תמיד	תמיד	זמני – מיום 22.01.2024 עד יום 31.07.2025
הגדרת עצור ביטחוני	לא רלוונטי	כל חשוד בעבירת ביטחון (לפי סעיף 35(ב))	חשוד בעבירה הקשורה לאירועי מלחמת חרבות ברזל ובדגש על עזה

תיקונים בחוק פסיקת ריבית והצמדה התשפ"ד-2023 – **כניסה לתוקף 01.01.2025:**

התיקון משנה את מנגנון חישוב הריבית, ומייחד את דמי הפיגורים ככלי מתמרץ במקום כלי הריבית הסטנדרטי.

השינוי המרכזי בתיקון לחוק הוא הפרדה בין שתי התכליות העיקריות של הריבית המתווספת לחוב מכיוון שלכל תכלית רציונל שונה:

1. שמירה על ערך הכסף עבור הזוכה/הנושה.
2. תמרוץ של החייב לפרוע את החוב בהקדם האפשרי.

שינויים מרכזיים:

1. ריבית בסיס

- בד"כ מדובר בריבית שקלית.
- מטרתה הינה פיצוי הנושה על אובדן ההכנסה כתוצאה מאי תשלום החוב במועדו.
- שיטת החישוב – ריבית דריבית המצטברת לקרן החוב אחת לשנה.
- ריבית הבסיס משקפת את סביבת הריבית הכללית במשק.

2. דמי פיגורים

- אינם מהווים ריבית אלא **תוספת לחוב**.
- כאן יש מטרה כפולה –
 - תמרוץ החייב לפרוע את החוב הספציפי הזה (על פני חובות/תשלומים אחרים).
 - יצירת לחץ מאוזן על החייב כדי לעודד תשלום (גבוה מספיק כדי לעודד את החייב אך לא גבוה **מידי** כדי לא לפגוע ביכולתו לשלם).
- מדובר ברכיב התנהגותי ולא כלכלי.
- שיטת החישוב – לפי הערך הנקוב, אינה נושאת ריבית.
- המטרה העיקרית כאן – לעודד את החייב לשלם את החוב מוקדם ככל האפשר.

השינוי בחוק מייצר הפרדה ברורה בין הפיצוי לזוכה/נושה (=ריבית בסיס) לבין המנגנון התמריצי לחייב (=דמי פיגורים).

ההפרדה בין התכליות מאפשרת גמישות רבה יותר בקביעת כל אחד מהרכיבים ומביאה לאיזון טוב יותר בין האינטרסים של הזוכה/נושה לבין החייב, תוך התחשבות במצב הכלכלי במשק ובצורך לעודד פירעון חובות במהירות.

השלכות התיקון:

- **הקלה לחייבים:** התיקון נועד להקל על חייבים, במיוחד אלה שמתקשים לעמוד בפריסה.
- **הפחתת חובות:** התיקון צפוי להפחית את הצמיחה של חובות.
- **גבייה יעילה יותר:** התיקון אמור לזרז את הגבייה בתיקים וסגירת חובות.
- **שינויים אלו השפיעו גם על סעיפים 66 עד 69 לחוק העונשין – מועד לתשלום קנס, קנס שלא שולם במועד, גביית תוספת הפיגור, פטור מתשלום תוספת פיגור, ריבית שקלית ודמי פיגורים.**
- **שינויים אלו השפיעו גם על סעיף 17 לחוק העבירות המנהליות – קנס שלא שולם במועדו.**